

JORDI PLAY

“Crec que, per primera vegada, ERC té vot ocult”

Jordi Portabella i Calvete, (Barcelona, 1961) és segon tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona des de les passades eleccions municipals de 2003 i candidat d'ERC des de l'any 1999.

Tot i que les enquestes valen per a allò que valen, sembla clar que ERC en aquestes municipals pot tenir dificultats per a créixer gaire. De fet, a les darreres autonòmiques va perdre vots.

—En aquests moments, crec que Esquerra Republicana de Catalunya té vot ocult, per primera vegada, i que tindrem una sorpresa la nit electoral.

—No és mal símptoma, per a un partit, tenir vot ocult?

—En tot cas, és una mostra de les situacions que hem viscut aquests darrers anys, de tantes turbulències,

amb tot l'enrenou de l'Estatut, que encara no s'ha acabat, i que pot tenir molta mala fi. Per tant, algunes enquestes publicades no es corresponen amb la sensació que jo rebo quan vaig pel carrer o faig actes públics. Estic esperançat i crec sincerament que obtindrem un bon resultat. També és veritat que no sempre pots anar creixent al 100%.

—Però, per entendre'ns, les turbulències que han afectat especialment ERC, amb una expulsió de la Generalitat i tot, i amb una etapa d'una certa polifonia discursiva, també

deuen dificultar la feina en l'àmbit municipal, no?

—Bé, la decisió del vot és configurada per una gran quantitat de motivacions. Hi ha aspectes en què ens hem enfortit, i n'hi ha que no tant. Jo diria que el nostre punt fort a Barcelona és la política i la gestió que hem fet. Tenim l'esperança que el pes del vot que pensa en la ciutat de Barcelona sigui molt important.

—Dieu que el vostre fort és la gestió. Fa vuit anys que sou al govern de l'Ajuntament de Barcelona. Què hi ha aportat ERC?

—Hi aportem la il·lusió de fer una ciutat socialment més justa i nacionalment més lliure, a partir de la transformació d'allò que no ens agrada.

A més, hi hem aportat un independentisme útil, que serveix per a resoldre la quotidianitat. Això és molt important. La gent ens vota perquè veu en l'independentisme una eina útil, no pas un discurs desvinculat del dia a dia.

Al costat d'això hem fet una política social important en àmbits com joventut, en igualtat de gènere, en drets civils. I hem pres grans decisions, a parer meu encertades, en les qüestions econòmiques essencials de la ciutat, com l'àmbit del comerç, els mercats, el turisme i la ciutat del coneixement.

—El turisme a Barcelona funciona, té un èxit innegable. L'oposició us retreu, però, que heu fet política d'aparador.

—No, no pas. El sector turístic, econòmicament, és el segon sector. Però no el tractem com un sector substitutori del tradicional, sinó com un sector addicional. La prova és que el percentatge de treballadors al sector de la indústria a Barcelona, el 2007, és el 20%, el mateix que fa cinc anys. Però en canvi, hem assolit, per primer cop, més d'un milió de llocs de treball, perquè s'hi han afegit els del sector del turisme i els del sector dels serveis associats. Per tant, la nostra especialització econòmica s'ha de basar en la diversitat. I ara toca enfortir la ciutat del coneixement, l'aposta pels emprenedors, la innovació i el talent.

Aquesta fórmula l'apliquem i és aplicable a tots els àmbits. L'important és el valor afegit. I el valor afegit és en

el coneixement. La cosa important és que puguis innovar a partir del coneixement que hi ha. Les persones que innoven tenen talent. Per tant, hem d'aprofitar aquest talent que tenim, el que tenim escampat pels altres països, i captar el talent que hi ha al món. I tot això, per a aplicar-ho a totes les àrees. És a dir, des de les tecnologies de la informació, al zoo, passant pel comerç o per la indústria... Arreu.

—**S'ha acabat la Barcelona que es transforma a cop d'esdeveniment?**

—Barcelona va ser capaç d'encapçalar la revolució industrial a Catalunya, i avui hem de ser capaços d'encapçalar la transformació en societat del coneixement a tot el país. Però no tan sols Barcelona, sinó totes aquelles ciutats que volen tenir un pes en el concert internacional, fan seus aquests elements vinculats al coneixement, com ara la biomedicina, la tecnologia, les tecnologies de la informació i de la comunicació. Per tant, el futur és clarament de les idees. Barcelona serà la ciutat de les idees o no serà. Barcelona ha de ser l'indret on es desenvolupin aquestes idees, que després es comencen a escampar per tots els àmbits.

—**I com es consolida aquest model amb aquest entrebanc social que és la dificultat de tenir habitatge, un fet tan complicat i difícil a Barcelona?**

—Això té una explicació molt simple. Durant molts anys, no hi ha hagut una política per a encarar-ho, ni a l'estat, ni a la Generalitat, ni a l'Ajuntament. A més a més, s'han pres decisions errònies, com quan el PP va liberalitzar el sòl. L'absència d'actuacions en aquest àmbit per part de la Generalitat, com va passar durant els dos darrers decennis, no hi va ajudar gens. Tot plegat ha creat un desequilibri molt greu. I per a corregir-ho no podem fer res més que continuar construint edificis, amb un percentatge que siguin protegits i tots en un mateix sorteig, tant públics com privats. També cal actuar per afavorir el lloguer i la rehabilitació. En darrer lloc, hi ha d'haver actuacions de suport econòmic i financer per a facilitar l'accessibilitat a l'habitatge. Per això penso que és necessari un pacte financer d'accés a l'habitatge.

—**Fomentar el talent i fer política d'habitatge està bé, però Barcelona cada vegada és una ciutat més cara.**

—Barcelona ha avançat molt, i encara ha d'avançar fer més, però la riquesa que ha creat no ha arribat prou a la gent. La ciutat s'ha encaritat, és cert. Per això penso que ara toca afavorir aquella economia de butxaca perquè la gent pugui arribar a final de més amb tranquil·litat.

—**A banda d'aquest aspecte econòmic, en què més ha de millorar Barcelona?**

—Podem millorar molt substancialment la política de sostenibilitat, sobretot les actuacions contra la contaminació acústica i atmosfèrica, que superen els llindars recomanats per l'OMS. Hem de treballar més la polí-

JORDI PUJOL

“Barcelona ha avançat molt, però la riquesa que ha creat no ha arribat prou a la gent”

tica social, sobretot en relació amb la infància. I, com deia, aprofundir les intervencions pel que fa a l'habitatge.

—**Quina part de responsabilitat té el govern de l'Ajuntament en l'actual situació de l'accés a l'habitatge?**

—Nosaltres ens fem corresponsables del govern de la ciutat, però només responsables de les àrees que dirigim. I a l'Ajuntament de Barcelona la política d'habitatge sempre ha estat a càrrec d'Iniciativa o dels socialistes.

La política d'habitatge s'ha començat a aplicar a l'Ajuntament aquests darrers anys, amb presència d'ERC al govern. Fa vuit anys que som a l'Ajuntament; els altres en fa 28.

—**Esquerra preveu que aquesta longevitat al govern es pugui acabar,**

és a dir, pren en consideració un canvi d'aliances a Barcelona?

—Penso que els resultats de diumenge seran semblants als actuals. També crec que cap partit no es quedarà amb el mateix nombre de regidors que té: els uns es matisaran a l'alça i els altres a la baixa. Però no hi haurà pas grans canvis.

—**Per tant, es previsible la repetició de la mateixa coalició de govern?**

—Les matemàtiques no enganyen.

—**Quina equació matemàtica faria possible un canvi d'ERC?**

—No cal solament una lògica matemàtica, que és imprescindible, sinó que també n'hi ha d'haver una de política, de caràcter nacional i social.

—**El context polític avui és diferent del del 2003, quan va reeditar el tripartit a Barcelona. El canvi d'escenari pot modificar les condicions per a una nova reedició?**

—Nosaltres no pensem tan sols que Barcelona és la capital de Catalunya, sinó que creiem que també ha d'encapçalar la internacionalització de Catalunya i la promoció de la llengua i de la cultura catalanes. Pot semblar una bajanada, però enlloc del món no es parla tant català com a Barcelona. Per tant, hem d'exercir d'actius en la difusió i promoció de la llengua i la cultura catalanes. Defensem, per exemple, que la Setmana del Llibre en català es faci a la plaça de Catalunya, perquè és a la capital del país on s'ha de fer, i al punt més cèntric de la ciutat.

—**Així, a banda dels aspectes socials, posareu també més èmfasi en els aspectes de caràcter nacional?**

—Està bé que em parreu d'*èmfasi*, però permeteu-me de dir que aquests darrers vuit anys, des de l'Ajuntament, hem fet coses de caràcter simbòlic rellevants. Per exemple, hem posat un pebeter al Fossar de les Moreres, hem canviat l'escut i la bandera de Barcelona, hem protestat quan s'ha fet un pregó en castellà, s'ha aprovat una moció per la qual tots els convenis que Barcelona signi amb qualsevol ciutat del món han de ser, com a mínim, en català... Podria dir moltes més coses. Tot això és pot intensificar, però no és negligible.

Enric Rimbau